

[Ebba Strange.]

Hvis man virkelig skulle komme det problem til livs, som er problemet om samspillet mellem skatter og sociale ydelser, så ville det blive en reform, der virkelig kostede penge, men det er man altså ikke til sinds at lave i øjeblikket, fordi det mener man ikke landet har råd til, selv om det jo nok ville medføre en væsentlig større administrativ forenkling end den, der ligger i det her lovforslag. Da man ikke mener, man har råd til det, selv om man altså ikke ved, hvad det ville spare administrativt, så laver man noget, som kun er et lapperi på det bestående. Det er nogle meget krogede skatteregler, der er udgangspunktet for dette lovforslag, og sagen er nok meget mere kompliceret, som også andre har været inde på, end det tilsyneladende kommer til udtryk i ministrens fremsættelse.

For socialistisk folkeparti er det væsentligt at slå fast, at vi principielt betragter pensionsindtægter som indtægter, der ikke er ringere end arbejdsindtægter. Vi betragter dem som indtægter på linje med arbejdsindtægter, på linje med vores forslag om fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste i tilfælde af arbejdsløshed og i tilfælde af sygdom. Vi mener, vi her har at gøre med en gruppe mennesker, der af årsager, som de ikke selv er herre over, ikke kan tjene deres løn ved produktivt arbejde, eller mennesker, der har tjent deres løn gennem mange år, nemlig folkepensionisterne, og at den indkomst, som samfundet derfor yder dem, principielt er en indkomst af samme værdi som den arbejdsindkomst, andre mennesker tjener. Det er vores principielle indstilling til pensioner, uanset om det er invalidepensioner eller det er folkepension, da vi ikke anser invalidepensionisterne for at være mere skyldige i deres pensionssituation end folkepensionisterne.

Alligevel har vi også i vores program anbefalet, at pensionerne gik ud af skatteberegningen, og det har vi gjort af to grunde, dels fordi vi er interesseret i en væsentlig administrativ forenkling af hele indkomstskattesystemet, dels fordi vi er interesseret i, at de mennesker, der modtager pensioner og andre sociale ydelser, får en lettelse i deres indkomstmæssige situation, sådan at de lettere end i dag kan overse, hvad de har, hvad de har ret til, og hvad de faktisk får.

Derfor må vores bedømmelse af de lovforslag, der ligger her, også gå på, om forslagene opfylder de to betingelser, nemlig den administrative forenkling og lettelsen for de berørte mennesker.

Med hensyn til det administrative fremgår det af skatte- og afgiftsministerens fremsættelse, at 200.000 personer glider helt ud af skattesystemet, og det er godt; for dem er det klart at der er tale om en lettelse. Men samtidig skal 300.000 andre pensionister altså til at have tilsendt skattekort, de er B-skatteydere, som det også tidligere er blevet nævnt heroppe fra talerstolen. Den nogenlunde smertefri modregning i pensionen, de hidtil har fået, og som måske nok kunne trænge til at blive forbedret, men det er ligesom et andet problem, vil nu blive afløst af et skattekort, som vi anser for at være besværligt for dem, uoverskueligt for dem. Det vil give nogle udregningsproblemer, som altså vil skabe nogle helt nye problemer. Der er også tidligere heroppefra nævnt den valgfrihed mellem personfradraget og skattefriheden, som en ægtefælle får. Der vil komme nogle problemer for denne gruppe mennesker, og derfor mener vi ikke, at forenklingen i al almindelighed er opfyldt i det foreliggende forslag.

Hvad det betyder rent administrativt, har vi svært ved at overse, og dér er det klart, at vi under udvalgsarbejdet vil stille nogle spørgsmål. Vi kan ikke umiddelbart læse ud af lovforslaget, at dette er en administrativ forenkling.

Det er nævnt af flere ordførere, så det lader til, at vi meget hurtigt i skatteudvalget kan blive enige om, at de transbestemte ydelser umiddelbart — og sandsynligvis ret hurtigt — kan glide ud af hele systemet. At beskatningen af de transbestemte ydelser har været en helt besynderlig kinesisk æske, fremgår af skatteministerens fremsættelsestale, hvorfra jeg skal tillade mig at citere. Det er næsten ikke engang til at forstå, når man læser det:

„Den skattepligtige, der har modtaget den transbestemte ydelse, får af de sociale myndigheder underretning om den betalte kildeskat, idet ikke blot den transbestemte ydelse, men også den beregnede skat heraf skal medtages som indtægt på selvangivelsen. Ordningen medfører, at der ved slutopgørelsen ofte forekommer restskat eller